

itt van a nyelvem hegyén
kering a fejemben
bujkál a fotel alatt száll a csillár körül
közeledik aztán eltűnik
mint egy átlátszó szárnyú lepke
emlékszem rá és mégsem
fogom a markomban
mégsem tudom kimondani

legszívesebben sírva fakadnék
miért csinálom ezt miért kínozom magam
miért ejtettem magam foglyul

játszhattam volna a katonáimmal
olvashattam volna
megkérhettem volna apámat
hogy sakkozzunk
de hiába gondolok a sakkra
ezt is próbáltam már
hogy másra gondolni
hátha beugrik de nem ugrik be

hallom hogy anyám fürdővizet ereszt
megint ő ment meg
a forró vízben elfelejtem az egészet
elfelejtem az elfelejtést

(EGYMÁSHOZ NÉLKÜLE)

egy teherautó platóján alszunk
a motorzúgás fölerősödik
szólok a tizedesnek
benézünk az utastérbe
de az idegen akit éjjel vettünk fel
hátranyaklott fejfel alszik

öltözés közben összehasonlítjuk a sebeket
a szőröket és a sárga bőrt

egy lány néz a folyosó végéből
miközben a reggeli vizsgálatra várok
úgy intézi hogy egymás mellé sodródjunk
az orvos ezredes gombás fertőzésekről szóló
színes mappákkal illusztrált előadása közben

jegyzetelése szaporaságából jövök rá
 hogy még szűz

mi férfiak és a többi nő úgy teszünk
 hogy semmiképp ne érezze fölöslegesnek
 igyekezetét és megalázónak tapasztalatlanságát
 így kerülünk közelebb egymáshoz nélküle
 miközben a kiközösítés erőterében
 ő lesz az új célpont és meglehet
 a végső megoldás

(TUDOM HOGY EZT MOST)

három csésze is van odabent de vajon
 melyik a piszoár a fülke ferde mennyezete alatt
 kényelmetlen pózban derékban megdőlve
 igyekszem az egyikbe ügyesen beletalálni
 gyanús hogy ez a víztartály vagy a kézöblítő
 és féltő hogy túlhabzik a gyöngyöző sárga lé
 közben hallok hogy jön a pincérnő a galériára

mintha ki akarna valakit szolgálni idefenn
 valójában engem ellenőriz mert belát onnan
 hogy szabályosan végzem-e a dolgom
 megfelelő edénybe ürítek-e a megfelelő módon
 gyorsan abba hagyom mintha máris kész lennék
 kezét mosok tesztek-veszek szöszmötölök
 de közben egyre jobban feszít a hólyagom

a megkönnyebbülés hirtelen felfüggesztésének
 kínjával ölemben megyek vissza a többiekhez
 akik épp juditot idézik meg hologrammal
 némán grimaszol és nevet egy széken ülve
 beszél de nem hallatszik hogy mit mond
 és bele lehet nyúlni a testébe könyékig
 javasolom nekik hogy vegyünk fel videóra

azt mondják a hologramot nem lehet fölvenni
 nem fog látszani de kipróbáljuk hátha mégis
 és judit széke üresen tátong a felvételen
 lili átölel és mindketten rázkódni kezdünk
 nem tudom hogy ezt most szégyelljem-e
 siratom halott barátnőmet és arra gondolok
 a maradék időben nehogy valakibe beleessek